

רע"פ 8452/14 - לואי יאסין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8452/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: לואי יאסין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ט' חיימוביץ) מתאריך 11.11.2014 ב-תת"ע 4085-07-13; בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין מתאריך 11.12.2014

בשם המבקש: עו"ד ר' רויטגרונד

החלטה

1. המבקש הורשע בבית משפט השלום הנכבד (כב' השופט ד' לנדסמן (סג"נ)) בעבירה של אי ציות להוראות שוטר (עבירה לפי תקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה)), ובעבירה של נהיגה ברכב במשך של יותר מ-4 שעות רצופות ללא הפסקה (עבירה לפי תקנה 168(א)(3) לתקנות התעבורה), והושתו עליו העונשים הבאים (לאחר שנמצא כי הוא צבר לחובתו 184 הרשעות קודמות בדיני התעבורה): 2 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה, על תנאי (למשך שנתיים), קנס בסך של 1,000 ש"ח, והתחייבות כספית שתמומש ככל שהוא יעבור עבירה של נהיגה בפסילה, או עבירה של אי ציות לשוטר (למשך שנתיים).

עמוד 1

2. המבקש ערער כנגד פסק הדין לבית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופט ט חיימוביץ'), וערעורו נדחה ונקבע (לאחר הארכה) כי רשיונו יופקד עד לתאריך 1.1.2015.

מכאן הבקשה שבפני, אשר לצדה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה.

3. באמתחתו של ב"כ המבקש שתי טענות, אשר נטענו גם בפני בית המשפט קמא הנכבד, ומצדיקות, לגישתו, מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי":

(א) העבירה של אי ציות לשוטר קובעת כי "עובר דרך חייב לציית... לאותות הניתנים על ידי שוטר במדים". ב"כ המבקש טוען כי המשיבה לא הוכיחה בפני בית משפט השלום הנכבד כי השוטר שאליו לא ציית המבקש - היה לבוש מדים. משכך, לגישת ב"כ המבקש, לא היה ניתן להרשיע את המבקש בעבירה זו. ב"כ המבקש מוסיף וטוען שעל אף שהמבקש לא טען בעניין העדר המדים בפני הערכאה הדיונית, אין בכך משום ויתור על הדרישה מן המשיבה להוכיח יסוד זה, במיוחד לאור העובדה שהמבקש כלל לא היה מיוצג בפני הערכאה הדיונית.

(ב) ב"כ המבקש טוען עוד כי המבקש הורשע בעבירה של נהיגה רצופה יותר מ-4 שעות, על אף שהיא כלל לא נדונה במסגרת הכרעת הדין של בית משפט השלום הנכבד. גם בכך, לגישת ב"כ המבקש, יש משום חוסר הגינות דיונית.

4. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה הנני סבור כי דין הבקשה להידחות. מהנימוקים שאביא מיד.

5. ב"כ המבקש לא טוען כי בקשתו מעלה שאלה עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים ומצדיקה מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)).

בנוסף - המבקש לא הצליח להראות כי מתגלה בעניינו אי-צדק בולט, או שנגרם לו עיוות דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). אפרט:

(א) באשר לטענתו הראשונה של המבקש - בית המשפט קמא הנכבד קבע כי המחלוקת בין הצדדים, בפני הערכאה הדיונית כלל לא התמקדה בשאלה האם המבקש לבש מדים, אם לאו. למעשה, המבקש אמר במפורש בחקירתו הראשית, כך: "אני ראיתי את הניידת שהוא מסמן, אבל אני לא ידעתי שהוא מסמן לי". מכאן, כי בנסיבות אלו, בהן צומצמה יריעת המחלוקת בערכאה הדיונית, ועל פניו דומה כי אין סיבה להניח שהשוטר, אשר עמד ליד ניידת המשטרה לא היה לבוש מדים. הנה כי כן - אין בכוחה של טענה זו כדי להביא לביטול ההרשעה, וממילא אין בכוחה להביא למתן רשות ערעור.

(ב) גם טענתו השנייה של המבקש לא מקימה עילה למתן רשות ערעור. מהכרעת הדין של בית משפט השלום הנכבד עולה כי המבקש לא כפר בעבירה של נהיגה במשך יותר מ-4 שעות רצופות, שם נכתב כי: "[המבקש] כפר בעיקר לגבי העבירה הראשונה, וכל העדויות בתיק היו סביבות עבירה זו". בנוסף, בית המשפט המחוזי הנכבד ציין בהקשר זה כי העבירה הוכחה באמצעות העדויות והראיות שהוגשו מטעם התביעה. וכך ציין בית המשפט המחוזי בהקשר זה:

"בעדותו של עד תביעה 1 נאמר במפורש, שבבדיקת השוטרים הסתבר שהנהג אינו מבצע הפסקה לצורך מנוחה, והוגש דו"ח טכנוגרף. מדו"ח הטכנוגרף עולה נהיגה רציפה בין השעות 7:15-13:00, למעט הפסקה בת כרבע שעה בשעה 12:00. כך שהעבירה הוכחה כדבעי, בין אם כפר בה [המבקש] ובין אם לאו".

נוכח האמור – ברי כי גם בטענה זו של המבקש אין ממש.

6. העולה מהמקובץ הוא כי דין הבקשה להידחות, וממילא גם הבקשה לעיכוב ביצוע מתייתרת.

ניתנה היום, ב' בטבת התשע"ה (24.12.2014).

ש ו פ ט